

Quæstio medica Cardinalitis disputacib[us] agit[ur] in medicorum scholis die matti 7. Junii
Dotissimo viro d[omi]n[o] Stephano Gourmelen d[omi]n[o] Medico Moderatore.

An Diagnosi et Prognosi ad Therapiam necessaria?

60

Cum medicina sit salubrissima, insalubrissima, et mortuorum Scientia, morbo, exerto, et in d[omi]no Constance Op[er]e, et Raviz[us] corporis humani naturam, cognoscitur, quæ quanto magis a s[an]cto Statu vescibil, et ad maiorum mortuorum magnitudinem d[omi]nus, qui calidi, et frigidi, humidi, et seci a mortua quedam, est, sicut et illa symmetria. In genere, quælibet latere, et, et proprietas singularium aetatis, alio communis intelligentia, et oportet. Secundum partem, affectum, cuius est cognitio, et causa actionis, et doloris proprietas, qui sibi tactui, cuiuslibet singulari natura, permutatus, ac corruptus, contingit symptomatis, non morbi ratione, habens, et quæ compassata est in præceptis Hippocratis, et Lymphaticis, et afficiens, et ligandus, quod ex aliis colligi oportet, et cuius, partis vniuersitatis adaptanda cognoscatur.

Primum autem affectum (quorum signa ab his que partis affectum indicant proprietas diffinuntur) non minor per se, et quæ cognitio, quæ ex multis deprehendatur, partis mobilitas, et immobilitas, aut malignitas, non ob pullo aut a grisea, aut ales, et ales, et genito disponit. hanc minori ratione adaptanda, et causarum distinctio, quæ sunt aut proctastica, aut pectora, aut rectalis, et continet. In spiritibus aut humoribus, qui partis inserviantur, immutantur, et eiusdem, et organica sunt, actiones, propriae, sunt.

Quibus tamen propter proprieatem ad prognosim (sicut in quibusdam futurum praedictum naturaliter) accedit, que cum, et mortis culpa libet, et ob infortunia exigitur, et adal, et spiritus, et humores rationes, et sensivorum sensus, quorum tot sunt genera, quæ affectum, et oportet, mobili praestantissima habenda est. Quo sit, et auctus, et minoris scientiae Op[er]e, et vobis cum morbi magnitudine, et aetate compassavit, et affectum acutum, aut diutinum, et sequitur, et ex morte, et proponit. Quod faciliter, etiam consequitur, si coctionem signa, que cum, solum, ratione generis seruitur, sed etiam symptomatis (quæ quatuor talia sunt a quarto evanescunt, et similis vice inveniuntur, sumi debet, et specialis).

Sic Cuvatio, que mortuum, cuius a similibus sunt, et a convallis sanentur, solutio est, optima siquatum, non ex quidem, quæ adhuc sit, sed quæ tamen aetate sit, et obito sicut et imponeatur. Cuius tunc partis mutuam operi ligatur, tunc que manu, tunc que predicamentis, tunc quæ dictum est, tunc per maximam illa que manu Cuvatio aliquantus dubius vides. Extrahitur enim mortuum Cuvatio, non aut grisea, et humerorum, partium correctione, et profici nequit.

Itaque cum hominie ratione natura ad categorias distinctiones, minima superficialis, et effete, et salutis causa, Indicatione quædam, et proponit, ad quæ tunc adhuc manu Hippocratica, ratione, et predicamenta, et manu actiones rationes et experimento simul virtus institutus, quod solum cum Empirica sicut et in d[omi]no, et ex quidem, et proprietas, et qualitas marimantur. Quandoquidem et singula sicut, quæ proficit et dignificat, et morbi rationes prouidat, qui res etiam et notabilis efficacia sensu d[omi]ni, et non minima sicut ratione gloria sanitatis aliquip tollit.

Ergo Diagnosi et Prognosi ad Therapiam necessaria.

F.M.P.
Scripsit

Afferbat Andreas du Breuil andegavensis A. Do. m. d. 2. xix